

Heel goed dat in de toelichting op de motie tot wijziging van het Besluit omgevingsrecht veel aandacht wordt geschonken aan de sociaal-maatschappelijke aspecten van permanente 'illegale' bewoners van recreatiewoningen c.q. op recreatieparken. Als gemeenten daadwerkelijk gebruik willen maken van de mogelijkheden in dit wijzigingsvoorstel, kan dit een einde betekenen van jarenlange onzekerheid voor betrokkenen, en kan de gemeente tevens veel geld besparen bij de uitvoering van hun handhavingsbeleid. Wellicht dat wat dit betreft van overheidswege een positief advies richting gemeenten kan uitgaan tot implementatie van uw beleidsvoorstellen.

De onderbouwing van deze motie zou m.i. sterk aan kracht winnen als ook meer aandacht geschonken zou worden aan de negatieve consequenties van de (steeds nijpender wordende) woningnood in grote delen van ons land. Op ons park vangen we nu regelmatig gescheiden mensen en personen met schuldenproblematiek op die nergens anders terecht kunnen. Zij bivakkeren hier noodgedwongen veelal meerdere jaren op permanente basis. De wachttijd voor een sociale huurwoning binnen deze gemeente bedraagt minimaal 5 jaar. Het alternatief voor deze mensen is om als dakloze rond te zwerven.

Hetzelfde kan eigenaren of huurders van recreatiewoningen overkomen die het slachtoffer worden van streng handhavingsbeleid van de gemeente door het opleggen van hoge dwangsommen. Waar moeten deze mensen dan heen voor onderdak? Dit gemeentelijk beleid, gestoeld op starre principes zonder oog te hebben voor sociaal-maatschappelijke aspecten, zou ook wat meer onder de aandacht gebracht mogen worden.

Op ons park verblijven meer dan 20 AOW-gerechtigden met een (zeer) klein aanvullend pensioen. In principe mag je stellen dat zij het grootste deel van het jaar hier recreëren. Deze mensen kunnen echt geen hypotheek meer krijgen voor aanschaf van een 'legale woning'. Woonruimte moeten huren in de vrije sector zou voor hen betekenen dat ze de rest van hun leven in relatieve armoede zullen belanden.

Wat betreft de aandacht voor extra werk bij gemeenten als zij in hun omgevingsplan permanente bewoning mogelijk maken: objectgebonden vergunningen hebben als voordeel dat die maar 1 keer uitgegeven behoeven te worden. Persoonsgebonden omgevingsvergunningen dienen steeds opnieuw door de administratieve molen te gaan bij verkoop van het eigendom of wanneer er een nieuwe huurder het object betreft. Kan de overheid in deze niet voor een stukje sturend optreden?

Tot slot wil ik graag benadrukken dat permanente bewoning door eigenaren zeker geen negatieve milieuaspecten met zich meebrengt. Juist zij nemen de verantwoordelijkheid voor het milieu, zowel op het park zelf als voor de directe omgeving. Daarnaast worden hier in Heijen taken verricht die in principe onder de verantwoordelijkheid van de gemeente vallen. De openbare paden rondom ons park worden door ons onderhouden en we nemen alle veiligheidsmaatregelen die we noodzakelijk achten voor het gebruik van deze paden.

Eric Nyhoff
Secretaris vereniging van eigenaren